

Det er af 270 Fods Længde, 50 Fods Brede, 19 Fods Dybgaende og 3200 Tons Drægtighed. Fuldrustet vil det komme til at veie omtrent 10,400,000 Pund, en Vægt, som giver et ret anstueligt Billede af dets Størrelse.

Man er saa vant til at høre om alle Pantserflibe, at de ere høslige, Klobede Maskiner, der ikke have nogen Lighed med Fortidens elegante Krigsflibe. Dette er imidlertid ikke Tilfældet med „Danmark“, idetmindste forekommer det os ikke saaledes. Med Undtagelse af den spidse Agterende, som anses nødvendig af Hensyn til Styrke, og Skibets store Længde, hvilket ogsaa kan findes hos andre end Pantserflibe, har „Danmark“ ikke noget ualmindelig frastøende Udortes, men ser ret taktselig ud, og navnlig udmærker dets Form sig ved en meget smuk og helbig Form.

„Danmark“ er et Jernskib i Ordets fuldeste Betydning. Dets Røst, Stevne, Spanter, Bjelker, Bund, Alt er af Jern og bygget med tilstrækkelig Soliditet til at bære Pantserets uhyre Vægt. For yderligere at forstærke Skibet er det forsynet med 8 vandtætte tværskib Jernskodder, som naae fra Kjølen til Batteriesdækket og derved dele Skibet i flere Afdelinger. Hvis det ved at løbe paa Grund eller af anden Aarsag skulde faae en Læk i et af disse Rum, vil Vandet derfor ikke kunne trænge ind i noget af de andre, og Skibet er forhindret fra at synke.

Pantseret, som strækker sig fra Agterenden indtil omtrent 10 Fod fra Forenden, og fra 4 Fod under Vandlinien op til øverste Dæk, bestaaer af 2 Lag Teaktømmer paa tilfammen 18 Tommers Tykkelse, udenpaa hvilke er anbragt et Lag af 4½ Tommers Pantserplader. Hvor Pantseret ophører forude, afluttes Skibets pantsrede Deel ved en tværskib Pantservæg af samme Tykkelse. Alle Foranstaltninger ere saaledes truffene, at hele Besætningen under Bataille vil befinde sig i den beskyttede Deel af Skibet.

„Danmark“ vil kunne føre 28 Kanoner. Af disse ville de 20 paa Batteriesdækket kunne være af den sværeste Caliber medens der paa øverste Dæk vil være Plads til 8 langt-rækkende, riflede Kanoner. — For at beskytte Besætningen ved Kanonerne under Ladningen ere Portene forærbigede af svære Pantserplader, der ophejses indvendigt fra med stor Lethed.

Maskinen er paa 500 Hestes Kraft, men udfolder i Virkelighed en Kraft, som svarer til 1500 Hestes eller 18,000 Menneskers. Et ret mærkeligt Apparat bevirker, at Maskinemeferen er istand til at anvende denne uhyre Kraft til at drive Skibet frem eller tilbage, ved kun at dreie paa en Vifer. Desuden er Maskinen i Forbindelse med 2 Desillationsapparater, hvorved Mandflabet rigeligt forsynes med fortræffelig Drikkevand.

I Kullaskerne er der Plads til omtrent 1½ Million Pund Kul, der ville kunne ernære Maskinen i over 16 Dage, og som tillade Skibet uden Seilenes Hjælp at gennemløbe en Distance paa over 1000 Mile.

For at hindre den ikkepantserklædte Deel i at komme over Vandet, naar Skibet lettes ved Løslig af Kullaskerne, kunne endel af disse fyldes med Vand, som da atter kan udpompe ved Hjælp af en Dampmaskine paa 40 Hestes Kraft. Til Opspyldelsen af dette og andre Formaal findes ombord ikke mindre end 6 Dampmaskiner af forskjellig Størrelse.

„Danmark“ er tallet som en Fregat, men Træet i Masten og Spryd har her ogsaa maattet vige for Jernet, idet nemlig hule Jernrør af overordentlig Styrke ere brugte istedet, og medens det sidste af militaire Hensyn er indrettet til at ophejse, naar man vil benytte Skibet som Vædder til at løbe en Modstander i Søen, har Hygieinen taget de første i sin Tjeneste, og benytter dem som Ventilatorer for Kabytterne.

Gaar man ombord, kommer man ad Falderebstrappen op paa øverste Dæk, hvor Diet først møder et stort, formalet Taarn, som tjener til Udgidskammer for Chefen. Det er pantsersklædt paa samme Maade som Skibets Sider, og er desuden foroven dækket ved et stærkt, straaliggende Jerntag. Fra dette sikkre Sted leder han Skibets Bevægelser under Bataille, og uddeler sine Ordre ved Hjælp af Telegraph og Talerør til de forskjellige Underbefalingsmænd.

Foruden dette Taarn findes agter de sædvanlige Commandobroer, Skylighter, Nedgangskapper m. m., som i Almindelighed paa Skandsen af en Drøgsmænd.

Foran Stormasten bemærkes Fartøjerne. Af disse besidder „Danmark“ ikke mindre end 11, hvoraf 7 staae paa Dækket, 3 paa den ene og 4 paa den anden Side, det ene inden det andet. De to største, af en almindelig Jagts Størrelse, ere 38 Fod lange, og skulle armeres med forholdsvis svære Kanoner. Imellem disse rager den store Skorsteen iveiret, som er indrettet saaledes, at det øverste Stykke kan skydes ned i det nederste, omtrent ligesom en Kilkert.

Paa Batteriesdækket er heelt agter Chefens net udsyrede Kabyt, med tilhørende Sovestue, Værelse og andre Behovsmæssigheder, samt nogle Kabytter til de ældste Officerer; desuden findes paa dette Dæk 3 store Pomper, som ved Nørdningerne kunne tage Vandet fra Skibets forskjellige Rum, og tillige kunne anvendes som Sprøiter; et Styrrat, som benyttes under Bataille; flere Spil til at lette de svære Anleere; en Kabyt, bestemt til at tage Maden for den 5—600

Mand stærke Besætning, og som desuden er indrettet til at forsyne denne dagligt med friskt Brød; endvidere utallige andre Apparater, nødvendige til Kanonerne Betjening og for Mandflabet.

Under dette Dæk findes Banjerdækket, som ved de tidligere omtalte vandtætte Skodder er afdeelt i 6 Rum, til hvilke Udgangen sker ved et betydeligt Antal Trapper. Her findes den store Officersmessie, med tilhørende Sovestue, af hvilke ialt 24 ere udsyrede for Officererne og de forskjellige Embedsmænd, som høre til Skibet. Endvidere Lazareth, Apothek, Uddelingssteder til Provianten og Magasiner til Tougværk, Seil osv. Banjerne ere Folkens egentlige Opholdssted, og derfor er her ogsaa Borde og Bænke til disse, Hylde til deres Tøi m. m.

I Kassen er Rummet deels benyttet til Maskinen med dens Kjedler og Kullasker, deels til Ammunitionen, som opbevares i 3 Krudt- og 2 Granatmagasiner, og deels til de forskjellige Proviantforter. —

Fregatten „Danmarks“ Ankomst hertil maatte naturligvis opvække endel Opmærksomhed, da det er sjældent, at man i Kjøbenhavn ser et Skib af en saadan Størrelse, og endnu sjældnere — eller rettere første Gang — at et saadant Skib tilhører os. Imidlertid er det umuligt, at denne Opmærksomhed kan have været større end den, som „Niels Juel“ frembragte ved sin Ankomst til Greenock, hvor Kvæerne allerede flere Dage forinden bebudede, at den kunde ventes, og hvor den bejsestede af disse anvendte 3 af sine Spalter paa en Beskrivelse af den, som begyndte med „This far famed frigate“. Det er ogsaa af denne Grund, at „Danmark“ anses sig berettiget til at blive noget udsørgt omialt i Kjøbenhavn, og hvis Læserne have fundet vor Beskrivelse for lang, maa „Niels Juel“ være vor Undskyldning derved.

B. M.

Kongens Jæddergave til sin Datterson.

Ideen til Formen af det Guldbæger, som er blevet skænket den unge Prinds Albert Victor Christian Edvard af Wales af hans Bedstefader Kong Christian den Niende af Danmark, er tagen fra et gammelt Bæger fra Kong Frederik den Fjerdes Tid i de danske Kongers Chronologiske Samling paa Rosenborg.

Bægerets Fod dannes af de tre kronede danske Løver, som bære Skjolde, paa hvilke findes Danmarks, Englands og Prindsen af Wales' Vaaben.

Paa Bægeret selv sees forskjellige Fremstillinger af tidligere og nuværende Forbindelser mellem det danske og engelske Kongehus, nemlig, forneden mellem Løverne, tre smaa Bærelsefs:

Den danske Kong Svend, der i et Vifingskib gaar over for at erobre England;

Hans Søn, Kong Knud den Stores Væstfab med den angelsaksiske Dronning Emma, Enke efter Kong Ethelred (efter et gammelt angelsaksisk Haandskrift); og

Kong Knud den Store og hans Høffolk ved Strandsbredden.

Paa Midten af Bægeret findes Medailloner med Portraiter af den nuværende Konge af Danmark Christian IX og hans Dronning Louise, og af Prinds Albert Edvard og Prindsesse Alexandra af Wales.

Imellem dem sees paa den ene Side mindre Medailloner med Portraiter af den engelske Prindsesse Philippa af Lancaster, Datter af Henrik IV af England og Maria de Bohun, gift 1406 med den danske Konge Erik af Pommern, † 1430, og af den engelske Prindsesse Louise, Datter af Georg II, Konge af Storbritanien og Irland, gift med Kong Frederik V af Danmark, † 1751.

Paa den modsatte Side ere lignende Medailloner med Portraiter af den danske Prindsesse Anna, Datter af Kong Frederik II og Søster til Kong Christian IV, gift 1589 med Kong Jacob VI af Skotland, eller Jacob I af Storbritanien og Irland, † 1619, og af den danske Prinds Jørgen, Søn af Kong Frederik III, født 1655, gift 1683 med Prindsesse, senere Dronning Anna af England, † 1708.

Paa Bægerets Laag staaer den kronede britiske Løve, holdende et Skjold med den unge Prindses Navnejffer A. V. C. E.

Paa Mundstykket er følgende Indskrift indgravet: „Skænket til Prinds Albert Victor Christian Edvard af Wales, af hans Bedstefader og Gudsfader Christian IX, Konge af Danmark, d. 10de Marts 1864.“

Tegningen til Bægeret er af Professor Heinrich Hansen. Løverne, de andre Figurer og Portraiterne ere modellerede af Medailleur Petersen, og det hele Arbejde udført ved Hofjuveler A. Michelsen.

Prindsen og Prindsessen af Wales' Afreise fra Kjøbenhavn.

Den 22de October maatte den kongelige Familie tage Afsted med de høie Gæster, der i Løbet af de sidste Maa-

neber havde færdes i dens Midte. Dampvachten „Osborne“ laa kl. 4 om Eftermiddagen ved Tolbboden, beredt til at føre dem til Lübeck; en improviseret Trappe førte fra Broen ombord paa Skibet. Efterat Prindsen og Prindsessen af Wales vare complimenterede af endel høiereflaende Embedsmænd og Officerer, tilbragte de kongelige Familiers Medlemmer de sidste Diebliske førend Skitsmissen alene ombord. Kraftige Saluter fra de forskjellige Krigsflibe og Batterier, samt levende Hurraer fra vore Drøgsmænd, der havde mandet Mær, og fra den tætsluttede Folkemasse paa Tolbboden, ledsagede det engelske Fyrstepar, da det forlod Danmark for atter at vende hjem.

Ugens Politik.

Den 27de October 1864.

Fredsunderhandlingerne i Wien ere sikkert i dette Dieblil tilendebragte, og „Köln, 3.“ af 26de October meddeler, at der kun vil blive afholdt eet Møde, efterat den preussiske Besuldmægtigedes Betænkkeligheder i det finansielle Spørgsmaal ere hævede ved en kongelig Instruktion. Vi have Grund til at antage, at Udstøt til Fredstractaten allerede er ankommet hertil og har været gjort til Gjenstand for Forhandling i det Geheimtatsraad, som blev afholdt den 26de paa Fredensborg Slot. Fredstractatens enkelte Stipulationer kendes endnu ikke; „Ebersfelder 3.“ vil vide, at Danmark har forpligtet sig til at give Erstatning for de opbragte Skibe, og man paastaar ogsaa, at den sjenbtlige Armee først skal forlade Jylland, efterat Rigsraadets Samtykke til Fredstractatens Ratification er erhvervet. Er denne Bestemmelse vedtagen, ville de sjenbtlige Tropper ikke saa hurtigt forlade Jylland, som man isølge de østerrigske og preussiske Officerers Forsikring var berettiget til at haabe. Men uagtet man endnu ikke kender de enkelte Stipulationer, er det dog desværre kun altfor sikkert, at Fredsbetingelserne langtsaa at være mindre tunge, end Præliminairerne lode formode, tværtimod ere blevene stærkede af vor overmobige Fjende, og den nærværende Regjering, om hvem man haabe, at den som velseet ved de reactionaire Hoffer i Berlin og Wien skulde være istand til at forskaffe os en gunstigere Fred, har lidt et ligesaa afgjørende Nederlag paa den diplomatisk Kampplads, som den forrige Regjering led paa Krigskuepladsen. Man skulde nu have troet, at siden vort af sine nærmeste Forbundsfaeller forraadte Fædreland har bragt de tungeste og mest ydmøgende Offere, som en rovsyg, overmobig og henryndløs Fjende kunde paalægge, maatte den i Jylland udbøve Presion, der hviler mere byrdefuldt end selve Krigen paa denne haardtjemsøgte Provinde, ophøre af sig selv, naar der ikke mere var Grund til at fortsætte den. Men Jyllands Tyrann, General Falkenstein, har dog besluttet det anderledes, og netop i denne Uge, da Fredens Afslutning fra alle Sider bevides som nærførestaaende, har han opbudt hele sin Sindrigheid for at træffe de Foranstaltninger, der vare bedst stikede til at haane den danske Regjering, plage Indbyggernes og obelægge Landet for lang Tid. Han har ikke blot anmasset sig Myndighed over Embedsansættelser i Statstjenesten og Communen, men han har tillige ophævet det danske Postvæsen, og som et værdigt Sideskytke til de i sin Tid begaaede Hestetyperier har han befalet, at de ydste Stove skulle omhugges, og Brændet sælges ved Auction for at dække et foregivet Deficit — hvis Størrelse ikke engang angives — under det ydste Forvæsen, hvis Lønninger han fra d. 1ste Novbr. visfaarslig nedfætter med en Trediedeel. Vi vide ikke, om vor Regjering har fundet sig i disse Overgreb, eller om den har gjort Forestillinger i Wien og Berlin og labet vore Gesaundter ved de fremmede Hoffer underrette Europa om disse nye Volds handlinger. Men det vide vi, at General Falkenstein som Jyllands Vøddel har sikret sig en Plads i Historien ved Siden af Haynau, Radeky og Murawieff, der have stillet sig udenfor det nittende Aarhundredes Civilisation, fordi de hverken have haft Bone eller Willie til at bringe Humanitetens Fordringer i Samklang med Krigens sorgelige Gjerning.

— Folkethingets Adresse til Hans Majestæt Kongen til den mærkelige Skjebne, at efter de fleste Endringsforslags Forkastelse stemte 44 Medlemmer for og 44 imod den, hvilket efter Folkethingets Forretningsorden er det Samme som Ikkedebetagelse, og Adressen bliver altsaa ikke indgivet. Da vore politiske Forhold endnu ikke have fundet deres endelige Afgjørelse, er det vistnok rigtigt, at Folkerepresentationen afholder sig fra enhver Udtalelse i det nærværende Dieblil, men det er glædeligt, at Discussionen i ethvert Tilfælde har aabenbaret, at det i den afgjørende Stund ikke vil være vanskeligt, at tilvæiebringe Enighed mellem de to store Partier, der slutte sig om Grundloven af 1849 og ønske, at den skal bære hele vor fremtidige Udviifing.

— I Anledning af de tre, saa meget omtalte Artikler, paa Grund af hvilke Justitsministeren har begjært Folkethingets Samtykke til at anlægge Sag mod „Dagbladet“ Redacteur, indeholder „Fædrelandet“ en meget klar og velstrevet Artikel, hvori det fremhæver, at den i de anlagte Artikler udtalte Anstuelse, med hvor stor Dygtighed og Omhu